

[Etusivu](#) > ... > [Hae Oikeusalan Ammattilaisia](#) > [Asiantuntijahaku](#) > Luxembourg

Asiantuntijahaku

Luxemburg

Sisällön tuottaja:

Luxemburg

I. Asiantuntijaluettelot ja -rekisterit

Oikeusministeriö voi nimetä valantehneitä asiantuntijoita, kääntäjiä, tulkkeja sekä oikeudellisia edustajia ja yrityssovittelijoita hoitamaan oikeus- ja hallintoviranomaisten antamia tehtäviä rikos- ja hallintoasioissa. Tällaisiin perusteisiin nimetyt asiantuntijat, joiden vala on otettu vastaan yhdessä korkeimman oikeuden jaostoista, on merkitty asiantuntijaluetteloon. [Luetteloon voi tutustua oikeusministeriön verkkosivuilla](#).

Vaikka luettelo on laadittu rikos- ja hallintoasioita varten, käytetään sitä myös siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa. Tuomioistuimilla ei ole velvollisuutta nimetä luettelossa olevia asiantuntijoita, vaikka se onkin yleensä niiden käytäntö.

Eri alojen ammattilaiset hakevat asiantuntijaluetteloon merkitsemistä oikeusministeriöltä. Asiantuntijaluetteloon merkitsemistä on mahdollista hakea oikeusministeriöltä joko sähköisessä asiointipalvelussa, joka on saatavilla [MyGuichet.lu](#)-verkkosivujen kohdassa "[Services en ligne / Formulaire](#)", tai [MyGuichet.lu](#)-mobiilisovelluksessa. Täydellinen asiakirja-aineisto (mukaan lukien kyseisen alan tutkintotodistus, todistus työkokemuksesta, ansioluettelo ja rikosrekisteriote) lähetetään oikeusministeriölle, joka aloittaa sen jälkeen muun muassa asiantuntijan luotettavuutta koskevan todentamismenettelyn. Ministeriö päättää asiantuntijan merkitsemisestä luetteloon, kun se on tarkistanut ehdokkaan pätevyyden (kuten alan tutkinnot ja jatkokoulutuksen) ja työkokemuksen. Jos asiantuntija hyväksytään luetteloon, hänen on vannottava oikeudessa vala.

Kun oikeusministeriö on nimennyt asiantuntijan ja tuomioistuin on ottanut häneltä vastaan valan, asiantuntijaluettelo julkaistaan kokonaisuudessaan Luxemburgin virallisessa lehdessä (*Journal officiel du Luxembourg*). Asiantuntijoiden merkitsemisestä luetteloon ei seuraa erityisiä velvollisuuksia. Heidän ei tarvitse toimittaa toimintakertomusta ministeriölle eikä heillä ei ole velvollisuutta osallistua täydennyskoulutukseen. Luettelo päivitetään säännöllisesti.

Asiantuntija voidaan erottaa asiantuntijatehtävistään, jos hän rikkoo velvollisuuksiaan tai ammattieettisiä sääntöjä, tai muista vakavista syistä. Tällaisia syitä voivat olla esimerkiksi se, että asiantuntija ei enää täytä pätevyysvaatimuksia, että hänen on todettu laiminlyöneen velvollisuutensa tai että hän ei enää osoita vaadittua luotettavuutta, esimerkiksi jos hänen on todettu syyllistyneen rikokseen. Asiantuntija erotetaan asiantuntijatehtävistä ministerin päätöksellä, kun tämä on saanut asiasta yleisen syyttäjän lausunnon ja kuullut kyseistä asiantuntijaa. Erottaminen tapahtuu toimiluvan peruuttamisen muodossa ministeriön asetuksella. Toimiluvan peruuttamisen voi riitauttaa hallintotuomioistuimessa. Asiantuntijoihin ei sovelleta erityisiä yleisiä menettelysääntöjä tai eettisiä sääntöjä. Asiantuntijan omaan erikoisalaan sovellettavia eettisiä tai muita ammatillisia sääntöjä on kuitenkin noudatettava.

II. Asiantuntijoiden pätevyys

Asiantuntijoilla on oltava tietty koulutustaso erikoisalallaan, jotta heitä voidaan pitää pätevinä asiantuntijoina. Tällaista koulutustasoa vastaavat tutkinnot ovat välttämättömiä, jotta asiantuntijat voidaan merkitä oikeusministeriön ylläpitämään asiantuntijaluetteloon. Asiantuntijoiden ei tarvitse olla toimialajärjestön jäseniä, jotta he voisivat toimia asiantuntijana, eikä heiltä edellytetä osaamisen säännöllistä kehittämistä (oikeusalan täydennyskoulutusjärjestelmää ei ole, mutta asiantuntijat voivat osallistua muihin koulutuksiin vapaaehtoisesti).

III. Asiantuntijoiden palkkiot

Asiantuntijoiden palkkiot on vahvistettu asetuksella. Tietyissä tapauksissa, etenkin jos asiantuntijan tehtävä on erityisen vaativa, tuomioistuin voi päättää olla soveltamatta lakisääteistä palkkiota. Käytännössä asiantuntijat pyytävät yleensä asianosaisia maksamaan lakisääteistä palkkiota suuremman palkkion. Siviiliasioissa, joissa tuomioistuin on nimennyt asiantuntijan, yhden asianosaisen on maksettava asiantuntijalle etukäteen. Asiantuntijat voivat saada ennakkomaksun lakisääteistä palkkiota suuremmista palkkioistaan. Oikeudenkäynnin päätteeksi tuomioistuin kuitenkin määrää pääasiassa antamassaan tuomiossa, kuka viime kädessä vastaa kustannuksista. Kustannukset voidaan myös jakaa asianosaisten kesken. Asianosaiset voivat saada asiantuntijan palkkioon liittyvää oikeusapua määrätyin hinnoin.

Rikosasioissa kuluennakon maksaa aina valtio. Vastaajan on maksettava asiantuntijan palkkio vain, jos vastaaja tuomitaan. Valtio voi maksaa palkkion myös asiantuntijoille, joiden osallistumista syyttäjä on vaatinut.

IV. Asiantuntijoiden vastuu

Asiantuntijoiden vastuuseen ei sovelleta mitään erityistä sääntöä. Heidän toimintaansa sovelletaan siten yleisiä vahingonkorvaus- ja sopimussääntöjä. Tällaisissa säännöissä ei säädetä vastuun ylärajasta. Asiantuntijoiden ei tarvitse kattaa mahdollista korvausvastuutaan ammatillisella vastuuvakuutuksella.

V. Lisätietoja asiantuntijamenettelyistä

Asiantuntijoiden nimeämistä säännellään nykyään erillisellä säädöksellä ([Loi du 7 juillet 1971 portant en matière répressive et administrative, institution d'experts, de traducteurs et d'interprètes assermentés et complétant les dispositions légales relatives à l'assermentation des experts, traducteurs et interprètes](#)). Tämä säädös koskee ainoastaan rikos- ja hallintoasioita. Siviiliasioissa ei sovelleta mitään erityistä lainsäädäntöä.

Tietyt rikos- tai siviilioikeudellisia menettelyjä koskevat säännökset ovat merkityksellisiä, samoin kuin 21.6.1999 annettu hallintomenettelyä koskeva yleinen säädös ([Loi du 21 juin 1999 portant règlement de procédure devant les juridictions administratives](#)).

Siviili-, hallinto- ja rikosasioita koskevissa nimeämismenettelyissä ei ole olennaisia eroja. Rikosasioissa vastaajalla on kuitenkin laajemmat oikeudet kuin muissa asioissa. Valtaosa oikeusalan asiantuntijoista nimetään alustavassa menettelyssä ennen oikeudenkäyntiä. Vähintään puolet asiantuntijan nimeämistä koskevista pyynnöistä pannaan vireille alustavassa menettelyssä. Asiantuntijoiden nimeäminen pääkäsittelyn aikana ei ole kovin yleistä.

1. Asiantuntijoiden nimeäminen

Luxemburgissa oikeusalan asiantuntijat ovat joko tuomioistuinten nimeämiä tai asianosaisten palkkaamia. Vain tuomarit voivat nimetä asiantuntijoita, joilla on oikeusalan asiantuntijan asema, joko asianosaisten pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Rikosasioissa tutkintatuomari (*juge d'instruction*) nimeää usein asiantuntijan joko vastaajan tai syyttäjän pyynnöstä. Tutkintatuomari voi myös nimetä asiantuntijan omasta aloitteestaan. Koska tutkintatuomarin päätös on alustava, kontradiktorisen menettelyn periaatetta ei sovelleta.

Rikosoikeudessa on erityissääntöjä vastaajan käytettävissä oleville yhteisille tai vaihtoehtoisille asiantuntijoille.

Siviili-, kauppa- ja hallintoasioissa asiantuntija voidaan nimetä ennen oikeudenkäyntiä, jos asia on erityisen kiireellinen.

a) Nimeäminen tuomioistuimen toimesta

Tuomioistuin nimeää pääkäsittelyn aikana oikeusalan asiantuntijan, kun se tarvitsee neuvontaa menettelyn aikana esiin tulevista teknisistä kysymyksistä. Tuomioistuimet voivat tehdä niin asianosaisten pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Asiantuntijoiden on ilmoitettava mahdollisista asianosaisiin liittyvistä eturistiriidoistaan.

Asiantuntijan nimeäminen ennen oikeudenkäyntiä on mahdollista, jos asia on kiireellinen tai asiantuntemusta tarvitaan tulevassa pääasian ratkaisussa. Asiantuntijan nimeäminen tässä alustavassa vaiheessa on menettelyn

ainoa tarkoitus ja edellyttää, että asianosaiset tekevät asiaa koskevan hakemuksen. Yleensä näitä menettelyjä ei voida aloittaa ilman, että vastaajalla on mahdollisuus tulla tuomarin kuultavaksi. Erittäin kiireellisissä tapauksissa oikeusalan asiantuntija voidaan kuitenkin nimetä välittömästi. Tällaisissa tapauksissa vastaajalla on kuitenkin oltava mahdollisuus tulla kuulluksi myöhemmin.

Kun asianosaiset pyytävät asiantuntijan nimeämistä tai esittävät huomautuksia tuomioistuimen ehdotuksesta nimetä asiantuntija, he voivat ehdottaa nimiä ja sopia tietyn asiantuntijan valinnasta. Jos tuomioistuin päättää nimetä oikeusalan asiantuntijan omasta aloitteestaan, sen olisi ilmoitettava tästä asianosaisille ja pyydettyä heitä esittämään huomautuksensa ennen tällaisen päätöksen tekemistä. Tuomioistuimilla ei ole velvollisuutta nimetä luettelossa olevia asiantuntijoita, vaikka se onkin yleensä niiden käytäntö.

a) Nimeäminen asianosaisten toimesta

Vaikka asianosaiset eivät koskaan itse nimeä oikeusalan asiantuntijoita, asianosaiset voivat olla mukana, kun tuomioistuin nimeää asiantuntijan. He voivat sopia asiantuntijan tehtävästä, kustannusten jakamisesta ja jopa tietyn asiantuntijan valinnasta. Sen jälkeen he lähettävät yhteisen nimeämiskirjeen valitulle asiantuntijalle. Jos asianosaiset ovat yhtä mieltä, tuomari voi hyväksyä asiantuntijan nimeämisen. Tämä tapahtuu hyvin usein ennen oikeudenkäyntiä.

2. Menettely (siviiliasioissa)

Kun oikeusalan asiantuntija on nimetty, hän kutsuu asianosaiset koolle keskustellakseen asiasta heidän kanssaan. Asiantuntijat viestivät asianosaisten kanssa yleensä asianajajien välityksellä ja ilmoittavat asian etenemisestä myös tuomioistuimelle. Menettelyn hoitamisesta ei ole olemassa erityisiä sääntöjä lukuun ottamatta vaatimusta kontradiktorisen menettelyn periaatteen noudattamisesta kaikissa vaiheissa: jokaisella asianosaisella on milloin tahansa oikeus esittää näkemyksensä asian kaikista näkökohdista.

Tästä periaatteesta on kaksi poikkeusta. Poikkeukset koskevat asiantuntijan tutkimuksia puhtaasti asiasisältöön liittyvistä näkökohdista ja yksityisyyteen kajoavia tutkimuksia (eli lääkärintarkastuksia). Näissä tapauksissa asiantuntijan on kuitenkin esitettävä tutkimusten tulokset muille asianosaisille ennen lausuntonsa viimeistelyä.

Asiantuntijan tutkimusten etenemistä valvoo toimivaltainen tuomioistuin. Tuomioistuin voi pyydettyä todeta, että asiantuntijalla ei ole riittävää pätevyyttä, ja nimetä toisen asiantuntijan. Koska useimmissa tapauksissa nimetään vain yksi asiantuntija, ei ole olemassa valmista menettelyä, jossa asiantuntijat tapaisivat toisensa ennen oikeudenkäyntiä kysymysten rajaamiseksi.

a) Asiantuntijalausunto

Asiantuntija toimittaa lausuntonsa kirjallisesti. Asiantuntijan ei tarvitse noudattaa lausunnossaan erityisiä muotovaatimuksia. Asiantuntijalla on velvollisuus hoitaa tehtävänsä luotettavasti ja kontradiktorisen menettelyn periaatteen mukaisesti. Hänen on käsiteltävä kaikkia tehtäväänsä kuuluvia asiakysymyksiä, mutta hän ei saa vastata oikeudellisiin kysymyksiin. Tuomioistuin rajaa asiantuntijan toimeksiannon lukuun ottamatta menettelyjä, joissa asianosaiset ovat nimenneet asiantuntijan ilman tuomarin osallistumista ja joissa asiantuntija käsittelee asianosaisten esiin tuomia kysymyksiä.

Alustava lausunto ei ole pakollinen, mutta se voidaan laatia, jos tapauksen olosuhteet sitä edellyttävät. Näin on erityisesti silloin, kun tehtävän hoitamisen aikana tulee esiin uusia kysymyksiä tai kun asianosaiset eivät tee yhteistyötä asiantuntijan kanssa.

Tapaukset, joissa asiantuntijan on mahdollisesti toimitettava täydentävä lausunto, ovat harvinaisia. Näin voi käydä, jos asiantuntija ei ole vastannut kaikkiin hänen tehtäväänsä sisältyviin kysymyksiin tai jos myöhemmin tulee esiin lisäkysymyksiä. Tuomioistuin antaa uuden määräyksen, jossa todetaan lisätoimien tarve ja täsmennetään kysymykset, joihin tarvitaan vastaus. Asianosaiset voivat esittää tuomarille lisäselvityspyynnön. Käytännössä on kuitenkin todennäköisempää, että nimetään toinen asiantuntija, riippuen siitä, olivatko asianosaiset tyytyväisiä ensimmäiseen lausuntoon.

Asiantuntijalausunnot voidaan riitauttaa sekä asianomaisten esittämien huomautusten että toisen asiantuntijan lausunnon avulla. Asiantuntijalausunnoissa esitetty kanta ei sido tuomioistuimia. Oikeuskäytännön mukaan tuomioistuin voi poiketa asiantuntijalausunnosta, jos siihen on hyviä syitä, eli jos jompikumpi asianosaisista

osoittaa tai molemmat asianosaiset osoittavat asiantuntijan olevan väärässä. Toisten asiantuntijoiden lausunnoilla on sama todistusarvo riippumatta siitä, onko asiantuntija tuomioistuimen vai asianosaisten nimeämä. Yhden asianosaisten pyytämiä lausuntoja tai toisten asiantuntijoiden lausuntoja sekä lausuntoja, joissa asiantuntija ei ole noudattanut kontradiktoriaisen menettelyn periaatetta, voidaan laatia ja niistä voidaan keskustella oikeudenkäynnissä, mutta niillä ei ole samaa todistusarvoa kuin lausunnoilla, jotka on toimitettu tätä periaatetta noudattaen.

b) Tuomioistuinkäsittely

Asiantuntijoiden ei tarvitse osallistua alustaviin käsittelyihin. Heidän on osallistuttava pääkäsittelyyn vastatakseen tuomioistuimen kysymyksiin lausuntonsa antamisen jälkeen. Asiantuntijoita ei ristikuulustella tuomioistuimessa.

■ Päivitetty viimeksi: 14/05/2024

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät asianomaiset jäsenvaltiot. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Euroopan komissio ei ole vastuussa tässä asiakirjassa esitetyistä tai mainituista tiedoista. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.